

Σε αναμονή του Μεσσία (2) - Από την Παλαιά Διαθήκη...

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Ο άνθρωπος μέσα στον Παράδεισο είχε έναν θείο προορισμό: να γίνει όμοιος με τον Θεό. Για τον σκοπό αυτόν ο Θεός του είχε δώσει πλούσια χαρίσματα και εξαιρετικά προσόντα, όπως λογική, βούληση, ελευθερία, δυνατότητα να αγαπά, σοφία· ο Αδάμ είχε δώσει ονόματα σε όλα τα ζώα, που, όλα ήμερα, πέρασαν από μπροστά του. Είχε αρμονικές σχέσεις μ' όλη την κτίση. Ήταν απλός, δεν γνώριζε το κακό και μιλούσε με τον Θεό όπως το μικρό παιδί με τον πατέρα του, σαν φίλος με φίλο.

Όμως οι πρωτόπλαστοι δυστυχώς δεν μπόρεσαν για πολύ να υπακούσουν στη μοναδική εντολή του Θεού. Υπάκουσαν στον άγγελο, που από την περηφάνια του θέλησε ν' ανέβει πάνω από τον Δημιουργό του, και παρέσυρε μαζί του και πολλούς άλλους αγγέλους, που έγιναν μαζί του σκοτεινοί δαίμονες, και από τότε κάνουν ουσ πιο πολλούς ανθρώπους μπορούν στο δικό



Ο διάβολος, λοιπόν, τους ξεγέλασε μ' ένα

φέμα, λέγοντάς τους ότι «θα γίνουν θεοί, αν φάνε από το δέντρο που τους απαγόρευσε ο Θεός», ενώ ο Θεός είχε δώσει την εντολή για να δοκιμάσει την αγάπη, την αφοσίωση και την υπακοή τους. Τώρα η ανυπακοή που είχε μέσα εγωισμό και περηφάνια ήταν η αμαρτία τους, που έφερε τον χωρισμό και την απομάκρυνση από τον Θεό. Έχασαν πλέον τη Χάρη του Θεού.

Έτσι χάλασε η καλή σχέση που είχαν οι πρώτοι άνθρωποι με τον Θεό κι επειδή, δυστυχώς, ούτε πήγε ο νους τους να ζητήσουν «συγγνώμη» από τον Θεό και Πατέρα τους, αλλά, όλο δικαιολογίες, έτρεξαν να κρυφτούν, ο Θεός τους έδιωξε από τον Παράδεισο. Τους είπε πόσο σκληρή και δύσκολη θα ήταν η ζωή τους στο εξής, όμως τους έδωσε και μια ελπίδα: ότι είναι στο σοφό σχέδιό Του κάποτε να στείλει τον αγαπημένο Του Γιο, να τους σώσει από τα νύχια του διαβόλου.

Όταν ο Αδάμ και η Εύα έμειναν ολομόναχοι έξω από τον Παράδεισο, τότε κατάλαβαν τι έχασαν· κυρίως αυτή την άμεση επικοινωνία με τον Θεό, την αγάπη Του. Έκλαψαν πολύ και έζησαν πάρα πολλά χρόνια με την ανάμνηση του Παραδείσου και του Θεού. Όμως τα παιδιά τους, τα εγγόνια τους, οι άλλες γενιές των ανθρώπων που ήρθαν κατόπιν, άρχισαν να ξεχνούν τον αληθινό Θεό και σιγά σιγά να λατρεύουν ψεύτικους θεούς.

Ο Θεός όμως δεν ξέχασε την υπόσχεσή Του και θέλησε να δημιουργήσει ένα έθνος, έναν εκλεκτό λαό, με τον οποίο θα προετοίμαζε την έλευση του Υιού Του, για να βάλει τον σωστό δρόμο που είχε πάρει και να δείξει ποιος



Περίπου 2000 χρόνια πριν έρθει ο Χριστός, ο

Θεός βρήκε τον κατάλληλο άνθρωπο σε μια πόλη της Μεσοποταμίας, την Ουρ (σημερινό νότιο Ιράκ). Ήταν ο πρόθυμος Αβραάμ. Ο Θεός του είπε να φύγει από

εκεί, όπου ήταν όλοι ειδωλολάτρες, με όλα τα κοπάδια του και τους βοηθούς του - γιατί ήταν ένας πλούσιος άρχοντας ο Αβραάμ - και τον οδήγησε στην Παλαιστίνη. Εκεί ο Αβραάμ αξιώθηκε να προσκυνήσει την Αγία Τριάδα, η οποία ήταν η Αγία Τριάδα, η οποία ούσε αμέτρητο πλήθος



απογόνων, αν και μέχρι

εκείνη τη στιγμή ήταν

άτεκνος. Πράγματι, απέκτησε τον Ισαάκ, τον οποίο δεν δίστασε να τον οδηγήσει σε θυσία, όταν ο Θεός θέλησε προς στιγμή να δοκιμάσει την πίστη του. Από τον Ισαάκ γεννήθηκε ο Ιακώβ, ο οποίος με τα δώδεκα παιδιά του βρέθηκε στην Αίγυπτο, στα χρόνια της πείνας, χάρη στον αγαπημένο του Ιωσήφ, τον οποίο από φθόνο είχαν πουλήσει ως δούλο τα αδέλφια του. Ο Ιωσήφ, αν και βρέθηκε ολομόναχος σε ξένη χώρα και αντιμέτωπος με φοβερές δυσκολίες και πειρασμούς, πάντα «ήταν του Θεού». Γι' αυτό ο Θεός τον ανύψωσε σε Αντιβασιλέα της Αιγύπτου.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

